

Sygn. akt I UK 62/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z odwołania Przedsiębiorstwa Usługowego "T." Spółki jawnej w K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Chorzowie z udziałem zainteresowanych: U. Spółki z o.o. w K., R. D., R. D., A. D., M. D. i R. D. o podleganie ubezpieczeniom społecznym, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 25 listopada 2015 r., skargi kasacyjnej Przedsiębiorstwa Usługowego "T." Spółki jawnej w K. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 lipca 2014 r., sygn. akt III AUa 2265/13,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2. zasądza od Przedsiębiorstwa Usługowego T. Spółki jawnej w K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w Chorzowie kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 lipca 2014 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach oddalił apelację T. Spółka Jawna w K., od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 21 maja 2013 r. w przedmiocie oddalenia odwołania od decyzji z dnia 26 lipca 2012 r., którymi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Chorzowie rozszerzył podleganie ubezpieczeniom społecznym przez pracowników tego przedsiębiorstwa, R. D., R.

D.1, R. D.2, M. D. oraz A. D. na umowy zlecenia zawarte z U., spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K. Na skutek powiązań kapitałowych, gospodarczych i osobowych między odwołującą się spółką T., a spółką U. jako zleceniodawcą, praca wykonywana przez zleceniobiorców była świadczona na rzecz spółki T., więc tytuł ubezpieczenia ustalono stosownie do art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., Nr 1442 ze zm.; obecnie jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 748).

Skarga kasacyjna odwołującego się T. została oparta na podstawie naruszenia art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2014 r., poz. 1182 ze zm.) oraz art. 33¹ § 1 k.c. i art. 8 § 1 k.s.h., a także art. 328 § 2 *in fine* k.p.c. przez pominięcie, że przetwarzanie danych osobowych zleceniobiorców, następujące między dwoma odrębnymi podmiotami prawnymi, musi znajdować oparcie w konkretnych przepisach prawa i nie może wynikać z tożsamości osób fizycznych działających w imieniu obu odrębnych podmiotów.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego na tle stosowania art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zgodzie z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych, twierdząc, że uzyskanie danych osobowych pracownika nie może wynikać w szczególności ze znajomości tych danych przez osoby pełniące funkcje kierownicze w podmiocie będącym pracodawcą i w podmiocie będącym zleceniodawcą pracowników/zleceniobiorców. Podkreślił, że w powołanym przez Sąd Apelacyjny wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2011 r., III UK 22/11 (OSNP 2012 nr 21-22, poz. 266), Sąd Najwyższy wypowiedział się wprawdzie, że pracodawca ma prawo domagania się tego rodzaju informacji przede wszystkim od samego pracownika w ramach trójstronnego stosunku ubezpieczeń, ale nie wskazał podstawy prawnej uzasadniającej to stwierdzenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Celem instytucji przedsądu jest selekcja skarg kasacyjnych pod kątem wybrania tych, które dają podstawy do oceny, że istnieją okoliczności uzasadniające wyrokowanie. O tym zatem, co może być przedmiotem istotnego zagadnienia prawnego, którego istnienie w sprawie stanowi przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wyjaśnia posłużenie się przez ustawodawcę wskazówką, że istotne zagadnienie prawne występuje w sprawie. Problem prawny, którego wyjaśnienie nie miałoby znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w ustalonym stanie faktycznym nie stanowi istotnego zagadnienia prawnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, niepubl., z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006 nr 15-16, poz. 243 i z dnia 22 lutego 2007 r., I KZ 2/06, OSNP 2008 nr 7-8, poz. 118).

Te uwagi należy odnieść do kwestii, w której skarżący uwypuklił faktyczne trudności związane z nałożonym na pracodawców obowiązkiem deklarowania, naliczania i odprowadzania składek od przychodu uzyskanego z tytułu umów cywilnoprawnych, gdy pracodawca nie jest ich stroną. Problem ten nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia na podstawie art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który nie stanowi o obowiązkach pracodawcy w zakresie ubezpieczenia społecznego. Reguluje je art. 18 ust. 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, a ten nie został wskazany w skardze kasacyjnej. W związku z tym wystarczy tylko wspomnieć, że skoro ustawodawca nie przewidział mechanizmów koordynujących przepływ informacji o wysokości przychodu między osobą trzecią (zlecającym) a pracodawcą, w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych, nie powstaje prawny problem stosowania przepisów ustawy o ochronie danych osobowych.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wnika z art. 98 § 1 k.p.c.

